

De magische deur van KASTEEL013

Auteurs: Thomas, Liana, Elyas, Brit en Tijn van BS Cleijn Hasselt, begeleiding: Saskia Dellevoet

Op een regenachtige dag verveelde ik me. Ik appte Lisa. Zullen we naar de Poorten gaan? Lisa appte terug: He Joep! Ik ben er al. Ik zit op de 2^e verdieping, want ik heb iets ontdekt. Kom snel! Nou, dat liet ik me geen twee keer zeggen.

Wat zou ze ontdekt hebben?, dacht ik. Op de 2^e verdieping is toch de expositie van dat kasteel? Ik was zo in gedachten verzonken, dat ik bijna de voormalige kerk voorbij liep.

“Hehe, ben je daar eindelijk!”, zei Lisa. “Moet je kijken wat ik heb ontdekt.” Ze stond boven op een stoel precies voor de grote houten kasteelpoort van het voormalige kasteel van Tilburg. Er zitten 3 knoppen op de deur. “Kom hier met je hand.” Ik klom naast haar op de stoel. Lisa pakte mijn hand, en drukte op een van de knopjes die op de poort zaten: *verleden*. De poort begon te vertellen over het kasteel en we werden in het verhaal getrokken...

We zagen een villa en daar woonden wel 1000 families. Elke familie had een familiepark. Er was ook een kasteel met 2 winkels. Op een informatiebord stond: pas op, dit kasteel is al 25x afgebrand. De families die er woonden, waren heel arm dus ze kochten allemaal een mobiele telefoon om met elkaar in contact te komen. Wat zouden ze gaan doen?

We zagen een familie naar de bakker gaan. Ze kochten cupcakes en taartjes. Ook gingen ze naar een snoepwinkel en ze kochten heel veel snoep. Ze konden dat allemaal wel betalen want ze waren heel arm. Ze gingen terug naar de villa en deelden alles uit aan alle families. En toen ze alles hadden op gesnoept, was iedereen gemiddeld zo dik als een olifant.

Een meisje uit een van de families vond het niet leuk om zo dik te zijn. Het was niet gezond. Ze besloot om te sporten en af te vallen. Dus ging ze naar de sportschool. Na jaren en jaren sporten, werd ze uiteindelijk normaal en iedereen was jaloers omdat ze zo normaal was. Ze kreeg een man en kinderen en ze leefden nog lang en gelukkig.

“Wat een vreemd verhaal, zei ik. Het is erg leuk maar ik denk dat de kasteelpoort een beetje in de war is. Villa? 1000 families? Welke verhaalelementen zijn waar en wat is fantasie?”

WEET JIJ HET?

... Lisa drukte nog eens op het knopje *verleden*. De deur zuchtte even, kraakte en begon weer te vertellen. Voor we het wisten zaten Lisa en ik in een nieuw verhaal.

Op een dag zat er op het muurtje in het Stenen Kamerpark een man met hele mooie kleren. Hij droeg een mantel en een hoge hoed en had een koningsezel bij zich. Dat kon je zien want de ezel had een kroontje op mijn hoofd. De man zat daar maar en hij leek niets te zien en te horen maar diep in gedachten verzonken. Lisa en ik liepen naar hem toe. “Heeft u hulp nodig?”, vroegen we. “Bent u soms verdwaald?” “Uh tja, zei de man, ik zoek mijn kasteel. Ik weet toch zeker dat het hier ergens moet staan maar ik zie het niet.” Op zijn voorhoofd verschenen kleine zweetpareltjes. Lisa keek eens goed naar de man. Hij was veel te warm gekleed voor deze tijd van het jaar. Terwijl hij zich achter zijn linkeroor krabde, mompelde hij zachtjes: “Ik kan mijn kasteel niet vinden, waar is mijn kasteel?” “Wij weten het, zei Lisa. Het kasteel heeft hier gestaan. “Ja, zei ik. Sterker nog: u zit in een van de kamers, weet u misschien welke kamer dat is geweest? Want dat

schijn niemand meer te weten.” Er verscheen een glimlach op het gezicht van de man. Hij keek eens goed rond. Wat zag hij in het Stenen kamerpark? De contouren van zijn kasteel, huizen eromheen, een speeltuin en wat doet die gekke tafel daar? Die hoort daar helemaal niet want dat is de voorraadkamer. Lisa wilde net iets vertellen over de expositie in de Poorten toen ze per ongeluk op het knopje *toekomst* knopje drukte. FLOEP weg was de man en de kasteeldeur ging langzaam open ...

Ik vloog de kasteeldeur binnen. Ineens waren we in 2050. Het Stenen Kamerpark bestond niet meer. Er stond een woonwijk. Alsnog zijn er geesten van de families die ooit in het kasteel hebben gewoond. Zij verjoegen de mensen. Alle huizen stonden op een dag leeg. De geesten hadden ze allemaal verjaagd. De geesten belden een architect om een nieuw kasteel te ontwerpen. De architect ging aan het werk. Toen hij helemaal klaar was, belde hij bouwvakkers. De woonwijk moest gesloopt worden. Dat deden ze en een jaar later waren ze klaar. De architect had een kasteel ontworpen! En nu kon de bouw van het kasteel beginnen. Ze bouwden en bouwden en bouwden maar door. En na wel 5 jaar, was het kasteel eindelijk af. De geesten van de families gingen in het kasteel wonen.

WEET JIJ WELKE FAMILIES ER IN HET KASTEEL HEBBEN GEWOOND?

Ik liep langs de kasteeldeur en trok Lisa ook naar binnen. We zagen Koning Willem-Alexander. Die kwam in 2017 naar Tilburg en bezocht het kasteel. Hij wilde daar wonen, hij ging verhuizen. Maar de geesten waren het daar niet mee eens. De geesten spookten 's nachts door het kasteel. Ze lieten ramen kapot slaan en lichten aan en uit gaan en riepen: “Willem, verlaat het kasteel nu, verlaat het kasteel nu!” “Nee!”, zei de koning. “Jawel!”, riepen de geesten. De koning zei: “Ik ben echt niet bang voor jullie!” “O nee?”, zeiden de geesten. Om 12 uur 's nachts ging alles bewegen. De hond blafte hard, de deur gingen open en dicht. Er klonk geluid van een telefoon. De telefoon ging kapot en plotseling was het heel stil in het kasteel. Ik wilde er nog blijven ik drukte op het knopje *toekomst* maar ik bleef gewoon in het heden. Jammer is dit, zo zag het kasteel in 2050 er uit. Lisa drukte wéér op *verleden*: weer een verhaal.

... We zagen een tovenaars die bezit nam van een familie. De familie moest een brand veroorzaken bij Kasteel Hasselt. Maar de eerste poging mislukte omdat de huisbaas een brandweerman was. De 2e keer lukte het wel want de brandweerman was ontslagen. Deze keer was het raak. Het doek ging in vlammen op en alles er achter aan. En toen was er een harde knal: BEAM Bijna alles was kapot. Er was ook degene die het had gedaan maar daar hoorden we niets meer van. Slechts 1 iemand overleefde de brand en dat was een superheld. Hij werd superberoemd in heel Nederland. Hij bouwde een nieuw kasteel en heette graaf013 hij was superblij. We drukten op het knopje *heden*.

En hop, daar waren we weer, samen op de stoel voor de grote houten kasteeldeur in het hier en nu. We keken elkaar aan. “Weet je wat, zei ik? Ik heb van al die verhaaltjes zin gekregen om ook een verhaal te schrijven. Jij ook?” “Nou, zei Lisa, als jij nou schrijft dan maak ik er wel tekeningen bij.” “Wat een leuk idee, zei ik. Laten we een boek maken ‘Verhalen van KASTEEL013’.

SCHRIJF EN/OF TEKEN JIJ OOK MEE? Geef of mail je verhaal of tekening aan/ naar Saskia:
spektakelkasteel013@gmail.com

EINDE
